

Tussen graffiti en historie

“Hier is het.” De Griekse Alexandros Pipilios stopt op straat, voor een houten deur. We staan middenin Athene, bij een geeloranje geverfd gebouw. Groene kozijnen met luiken ervoor. Daarboven Franse balkonnetjes. De muur is grotendeels ondergespoten met kleurrijke graffiti. “Dit is onze kerk.”

Vlakbij dé toeristische hotspot in Athene, de Acropolis, namen we eerder die middag de metro naar de wijk Exarcheia. Niet zomaar een doorsnee buurt: Exarcheia staat bekend als een anarchistische en antifascistische wijk. Juist hier voelde de First Greek Evangelical Church, onze partner in Athene, zich een jaar of 10 geleden geroepen om het evangelie te delen.

Jong en alternatief

Samen met Alexandros lopen we de wijk in, die op het eerste gezicht wat rommelig aandoet. Overal waar je kijkt zijn de muren ondergespoten met graffiti. Maar al na een paar straten begint Exarcheia als het ware tot leven te komen. Om de haverklap zijn er terrasjes, waar veelal jonge, alternatief uitziende mensen, genieten van hun drankje deze vrijdagmiddag. Alexandros komt continue bekenden tegen. Hij woont hier zelf ook, samen met zijn vrouw en 3 jonge kinderen. “Dit is een van onze diakenen”, stelt hij een jonge vrouw aan ons voor. Ze heeft hoogblond haar en een lachend gezicht. Haar vriend, tattoos op de armen en ook een vrolijke lach op zijn gezicht, blijkt de muziek te verzorgen in de kerk van Exarcheia waar Alexandros voorganger is. Deze middag met Alexandros is een bijzondere kennismaking met een bijzondere kerk. We horen hoe God werkt onder jonge mensen die op het eerste gezicht maar weinig open lijken te staan voor het evangelie.

Wat heb je nodig?

Half april bezocht een afvaardiging van Groningen Mission | Verre Naasten de Griekse kerken. Het was een boeiend, inspirerend bezoek, vol ontmoetingen en bemoedigende verhalen. De First Greek Evangelical Church is een missionaire, naar buiten gerichte gemeente. Ze zoeken actief naar plekken om het evangelie te delen en een kerk te starten. Zo is er o.a. een Iraanse kerk, een gemeente in een wijk waar veel Albaniërs wonen en een kerkplanting in opstart voor jonge creatievelingen. We spreken jongerenwerker Yannis die iets deelt over hun visie op kinderwerk en hoe zij juist kinderen willen bereiken en aanspreken. En we ontmoeten Christos en Elina die het werk onder daklozen leiden. “Er zijn enorm veel daklozen in Athene. Ze liggen letterlijk voor de deur van de kerk te slapen”, vertelt Elina. “Elke donderdagavond gaan we de straat op om tasjes uit te delen, met wat levensmiddelen en verzorgingspullen erin. We vragen: wat heb je nodig? We verwijzen naar plaatsen waar ze eten, drinken, een douche en onderdak kunnen krijgen. En wij bieden specifiek hulp bij het verkrijgen van documenten, zoals identiteitspapieren. Dit jaar zijn we gestart met een kringloopwinkel, waar daklozen kunnen werken.”

Onbekende God

Het is een van de vele, heel praktische voorbeelden die we horen over hoe de kerk in Athene Jezus' handen en voeten probeert te zijn in haar eigen omgeving. We zien met eigen ogen hoe God hier werkt, op Zijn – voor ons soms onnavolgbare – manier. Middenin deze eeuwenoude stad waar Paulus twee eeuwen geleden vertelde over een onbekende God (zie Handelingen 17) vierten we avondmaal met onze Griekse broers en zussen. Wat een zegen om zo wereldwijd verbonden te zijn!